

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/404/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119244145
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119244145.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX E., štátny občan SR v konaní zast.: JUDr. Štefanom Práznovským, advokátom so sídlom ul. 26. novembra 1, 066 01 Humenné proti povinnému: AGROKOMPLEX, spol. s r.o. Humenné, so sídlom Suchý Jarok, 066 19 Humenné, IČO: 36 487 040 v konaní zast.: Mgr. Radovanom Muzikom, advokátom so sídlom Štúrova 30, 066 01 Humenné, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 6.539,04 EUR s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/404/2019 zo dňa 21. augusta 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Dňa 21.08.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 22Ek/404/2019, ktorým exekúciu z dôvodu existencie skutočnosti, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu v celom rozsahu zastavil, súčasne nepriznal oprávnenému a ani povinnému náhradu trov konania a tiež oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1 písm. d), § 61l ods. 3, § 198 ods. 2, § 199, § 199a ods. 1, 2, § 199c ods. 1, § 199d ods. 1, 2 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 113 ods. 3, § 114 ods. 1 písm. b), § 118 ods. 1, 3, § 120 ods. 1, 2, § 132 ods. 1, § 155 ods. 2, § 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), § 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce, § 21 ods. 1, § 22 ods. 1 vyhlášky MS SR č.68/2017 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „vyhlášky“). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že súd z vlastnej činnosti zistil, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 zo dňa 23.11.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 04.12.2017, pod číslom 230/2017, K042360 bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči povinnému. Následne uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 zo dňa 04.01.2018, bola povolená reštrukturalizácia povinného, pričom za správcu povinného bola ustanovená I&R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom kancelárie Slánska 20A, 080 06 Prešov. Predmetné rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 12.01.2018, pod číslom 9/2018, K002461. Reštrukturalizácia sa teda považuje za povolenú od 13.01.2018. Tiež uviedla, že v danom prípade bol uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 14.08.2018 pod č. 156/2018, KO59343, potvrdený reštrukturalizačný plán povinného. A preto sa v danom prípade súd podrobnejšie zaoberal otázkou posúdenia okamihu vzniku vymáhanej pohľadávky oprávneného voči povinnému a posúdenia možnosti povinného uplatniť túto pohľadávku v reštrukturalizačnom konaní. Rovnako uviedla, že pracovné právo možno kvalifikovať ako zmiešané právne odvetvie, to znamená, že sa v jeho právnych normách prelína súkromnoprávna aj verejnoprávna regulácia. V zmysle citovaného ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce ako aj z predložených listinných

dôkazov má súd v tomto prípade za preukázané, že okamihom, od ktorého patrí zamestnancovi (oprávnenému) právo na náhradu mzdy, bol deň 06.10.2015, kedy bolo zamestnávateľovi doručené oznámenie zamestnanca o trvaní na ďalšom zamestnávaní, nakoľko ide o nárok na náhradu mzdy z titulu neplatne skončeného pracovného pomeru za prislúchajúce obdobie. Okresný súd Humenné priznal v exekučnom titule oprávnenému taktiež právo na úroky z omeškania počínajúc jednotlivými termínmi splatnosti náhrady mzdy. Na uvedenej skutočnosti v kontexte citovaného ustanovenia nič nemení, že exekučné tituly priložené k návrhu na vykonanie exekúcie nadobudli formálnu právoplatnosť a vykonateľnosť neskôr, podstatný je v tomto prípade vznik pohľadávky z pracovnoprávneho vzťahu. Oprávnený predložil exekučnému súdu kópiu svojho oznámenia o trvaní na ďalšom zamestnávaní, ktoré bolo doručené zamestnávateľovi dňa 06.10.2015. V danom prípade začalo reštrukturalizačné konanie dňom 05.12.2017, t. j. začalo v časovom období po vzniku nároku z pracovnoprávneho vzťahu (06.10.2015) vymáhaného v tomto exekučnom konaní. Vymáhaný nárok nepredstavuje ani prednostnú pohľadávku podľa citovaného § 120 ods. 2 ZKR, nakoľko preukázateľne nevznikol oprávnenému počas reštrukturalizačného konania, ale ešte pred jeho začatím, a nie je ani pracovnoprávnym nárokom, na ktorý vznikol nárok za obdobie kalendárneho mesiaca (december 2017), v ktorom došlo k začatiu reštrukturalizačného konania, ale za obdobie kalendárnych mesiacov október 2015 až september 2016, t. j. za obdobie, ktoré predchádzalo začatiu reštrukturalizačného konania. Rovnako uznesenie OR PZ v Humennom ČVS: ORP-257/2VYS-HE-2018 zo dňa 27.02.2019 predložené oprávneným nie je z pohľadu exekučného súdu relevantným dôkazom, nakoľko jeho obsahom je zastavenie trestného stíhania z dôvodu, že skutok (prečin nevyplatenia mzdy a odstúpeného) nie je trestným činom a na civilné súdne konanie nemá priamy dopad. Zopakovala, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 účinným dňa 13.01.2018 bola reštrukturalizácia povolená a veritelia povinného boli vyzvaní na prihlásenie pohľadávok v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Je zrejme že v čase povolenia reštrukturalizácie pohľadávka na náhradu mzdy existovala, hoci aj nebola judikovaná, a skutočnosť, že nešlo o judikovaný nárok, nebránila oprávnenému predmetnú pohľadávku prihlásiť v súlade s § 114 ods. 1 písm. b) ZKR. Na záver uviedla, že skutočnosťou rozhodujúcou pre zánik práva vymáhať nárok oprávneným v exekučnom konaní bolo potvrdenie reštrukturalizačného plánu súdom, uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 účinným odo dňa 15.08.2018. A vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky dospel k záveru, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku exekúciu zastavil. Súčasne oprávnenému ani povinnému náhradu trov nepriznal. Ako aj oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnej exekútorovi náhradu výdavkov vo výške 36,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, nakoľko v zmysle ust. § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, návrhom na zastavenie exekúcie došlo k zastaveniu exekúcie zavinením zo strany oprávneného.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v celom rozsahu sťažnosť a navrhol, aby bolo sťažnosťou napadnuté uznesenie ako nezákonné zrušené a vec vrátená súdnemu exekútorovi Mgr. Erikovi Feketemu na vymoženie jeho oprávnenej pohľadávky voči dlžníkovi.

4. Svoju sťažnosť odôvodnil s tým, že vyšší súdny úradník vec nesprávne posúdil po právnej stránke. Nakoľko podľa názoru oprávneného je potrebné predmetnú vec posudzovať v intenciách ustanovenia § 120 ods. 2 ZKR ako pohľadávku, ktorá vznikla po začatí reštrukturalizačného konania, a preto sa táto v reštrukturalizácii neuplatňuje prihláškou (prednostná pohľadávka). Ďalej uviedol, že reštrukturalizačné konanie začalo dňa 4.12.2017 vydaním uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 230/2017 dňa 4.12.2017. Súčasne uviedol, že na vec samú v ktorej konal Okresný súd Humenné pod číslom 15C/28/2017 sa v súvislosti s vyššie uvedeným preto nevzťahuje ust. § 114 ods. 1 písm. b) ZKR, a preto ani ust. § 118 ods. 3 ZKR. Dôkazom tohto tvrdenia je podľa oprávneného skutočnosť, že aj po začatí reštrukturalizačného konania dňa 4.12.2017 Okresný súd Humenné vo veci samej konal a v nej rozhodol rozsudkom dňa 8.12.2018! Rovnako uviedol, že v danom prípade vzhľadom na túto skutočnosť je preto nepochybné vychádzať zo zásady, že „súd pozná právo.“ Podľa názoru oprávneného až priznaním jeho práva súdom ku dňu 21.4.2018 sa toto právo oprávneného stalo pohľadávkou. K uvedenému tiež oprávnený tvrdil, že rozhodnutie Okresného súdu Humenné ako také sa stalo záväzným pre všetky tretie strany a nemožno ho spochybňovať, k čomu vlastne podľa názoru oprávneného došlo rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka zo dňa 21.8.2019. A v nadväznosti na uvedené oprávnený poznamenal, že v intenciách právnej teórie rozlišuje i termín vzniku pohľadávka - dňa 21.4.2018, ako i jej splatnosti - dňa 25.4.2018, teda v oboch prípadoch zhodne pred dňom 15.8.2018, v ktorom termíne došlo ku schváleniu reštrukturalizačného plánu. A vzhľadom na uvedené žiada, aby

súd rozhodnutie ako nezákonné zrušil a vrátil vec súdnemu exekútorovi na vymożenie jeho pohľadávky voči dlžníkovi.

5. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola podaná na pošte dňa 03.09.2019 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo právnomu zástupcovi oprávneného doručené poštou dňa 26.08.2019, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

12. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti oprávneného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

13. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 08.03.2019, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 15C/28/2017-33 zo dňa 08.02.2018, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 25.04.2018 a uznesenia Okresného súdu Humenné, č.k. 15Cpr/4/2015-83 zo dňa 11.01.2018 v spojitosti s opravným uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 15Cpr/4/2015-90 zo dňa 05.04.2018, vykonateľným dňa 17.04.2018, dňa 01.04.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Erikovi Feketeovi (252EX 159/2019). Dňa 17.04.2019 bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá ho spolu s vyjadrením oprávneného postúpila súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

14. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

15. Podľa §-u 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

16. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia. Práve pre správnosť a i objektívnu

argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné.

17. Súdne rozhodnutia sa klasifikujú podľa rôznych kritérií, pričom v danom prípade je podľa názoru oprávneného sporné, o aké rozhodnutia vlastne ide (konštitutívne alebo deklaratórne). V sporovom súdnom konaní súdy spravidla (ako to bolo aj v prípade exekučných titulov, ktoré predložil oprávnený) vydávajú deklaratórne rozhodnutia vo veci samej - to znamená, že deklarujú existenciu či neexistenciu materiálneho subjektívneho práva (v našom prípade nároku oprávneného na náhradu mzdy). Naopak konštitutívne rozhodnutia sú také, ktoré svojou povahou zakladajú, menia alebo rušia právny vzťah a sú teda samostatnou hmotnoprávnou skutočnosťou.

18. Oprávnený sa tiež vo svojej sťažnosti mylne domnieva, že jeho pohľadávka na náhradu mzdy vznikla až dňa 21.4.2018, pričom bola splatná až dňa 25.4.2018, teda v oboch prípadoch zhodne pred dňom 15.8.2018, a preto sudca na záver ešte zdôrazňuje a opakuje, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 účinným dňa 13.01.2018 bola reštrukturalizácia povolená a veritelia povinného boli vyzvaní na prihlásenie pohľadávok v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Je zrejmé, že v čase povolenia reštrukturalizácie pohľadávka na náhradu mzdy existovala (vznikla ku dňu doručenia oznámenia oprávneného o jeho trvaní na ďalšom zamestnávaná, ktoré bolo doručené zamestnávateľovi dňa 06.10.2015) hoci aj nebola judikovaná. Pričom samotná skutočnosť, že nešlo o judikovaný nárok, nebránila oprávnenému predmetnú pohľadávku prihlásiť v súlade s § 114 ods. 1 písm. b) ZKR. Skutočnosťou rozhodujúcou pre zánik práva vymáhať nárok oprávneným v exekučnom konaní bolo potvrdenie reštrukturalizačného plánu súdom, uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4R/3/2017 účinným odo dňa 15.08.2018.

19. V súvislosti ostatnými námietkami oprávneného uvedeným v sťažnosti konajúci sudca poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.